

Мунофиқларга энг оғир намоз

17:30 / 17.10.2021 2109

مَلَسَ وَهُيَلَعُ هَلَلا يَلَصِ هَلَلا لُوسَرَ نَأْهَنَعُ هَلَلا يَصَرَهَزِرُه يَبَأْهَنَعَ
يَلَصِي أَلْجَرَ رُمَآ نَأْتُمَمَهُ دَقَلَ هَلَاقَفَتَ أَوْلَصَلَا صَنَعَ يَفَ آسَانَدَقَفَ
أُوقَرْحُيَفْ مَوْبَرُمَآفَ، أَهَنَعَ نُوْفَلَحَتَيْ لَاجَرَ يَلَإِ فَلَاحُهُمُثَ سَآنَلَابَ
آنِيمَسَ آمْطَعَ دَحَيْ نَهَنَأْهُدَحَأَمَلَعَ وَلَوَهُمَهَتُؤْيُبَ بَطَحَلَامَزُحَبَ مَهَيَلَعَ
هَسْمَحَلَأْهَاوَرَءَاسَغَلَاهَدَهَشَلَ.

هَالَصَوَءَءَاسَغَلَاهَالَصَنِيقَفَآنَمَلَاهَلَعَهَالَصَلَقَثَأَهَيَاوَرَيَفَوَ
رُمَآ نَأْتُمَمَهُ دَقَلَهَ، أَوْبَحَ وَلَوَهُمَهَوَتَأَلَامَهَيَفَ آمَنُوْمَلَعَيَهَوَرَجَفَلَاهَ
يَعَمَقَلَطَنَأَهُمُثَسَآنَلَابَيَلَصِيَفَ أَلْجَرَ رُمَآهُمُثَمَاقُتَفَهَالَصَلَابَ
هَهَيَلَعَقَرَحَأَفَهَالَصَلَانُودَهَشَيَهَلَمَوَقَهَلَإِبَطَحَنَمَمَزُحَمَعَمَلَاجَرَبَهَرَآنَلَابَهُمَهَتُؤْيُبَ

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расуулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи вассаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устиларидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гүштли сүяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батахқик, намозга амр қилиб, у қоим қилингандан бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди